

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>**Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler**

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler

Grekland

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I grekisk rätt finns det på grund av hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden vissa begränsningar vid arv av tillgångar belägna i Grekland.

Sådana särskilda regler har införts för följande:

A) Munkars kvarlåtenskap (se artiklarna 4, 18 och 19 i lag 3414/1909 om den allmänna kyrkofonden och förvaltningen av kloster, som i praktiken har bibehållits i artikel 99 i lagen om införande av den grekiska civillagen, artikel 7.2 och artikel 25 i lag 4684/1930, artikel 1 i lag 1918/1942 och artikel I i lag 2067/1952). I dessa bestämmelser föreskrivs framför allt att en munks kvarlåtenskap enligt lag ska tillfalla det kloster där han begravs och i vars register han är inskriven, efter att hans arvingar har fått sin laglott av kvarlåtenskapen. Testamentsgävor, donationer och arv som munken erhållit efter att han gick i kloster tillhör klostret och munken behåller endast 50 procent av nyttjanderätten till de tillgångar som tillfallit klostret. Tillgångar som munken efter att ha avlagt sina löften har förvärvat mot vederlag tillfaller emellertid honom personligen och han får förordna om kvarlåtenskapen, men får inte göra detta via vederlagsfria transaktioner. Om han inte förordnar om kvarlåtenskapen går 50 procent av tillgångarna till den centrala kyrkofonden och 50 procent till klostret. Det bör noteras att munkarna på berget Athos omfattas av ännu mer specifika regler (se artikel 101 i stadgan för berget Athos, som i praktiken har bibehållits i artikel 99 i lagen om införande av den grekiska civillagen). Om dessa munkar förvärvar tillgångar efter att de har avlagt sina löften tillfaller dessa tillgångar klostret oavsett när munkarna avlider, och ett förordnande om kvarlåtenskapen i ett testamente är ogiltigt, liksom själva testamentet.

B) Tillgångar som genom arv, testamentsgåva eller donation förordnats den grekisk staten eller ett offentligrättsligt eller allmännyttigt organ (se lag 4182/2013 om allmännyttig kvarlåtenskap, arv där arvinge saknas och andra bestämmelser). Finansministern kan antingen bekräfta eller inte bekräfta arvet av tillgångarna, om inte arvet har tillfallit staten från en intestatarvinge. I så fall kan arvet inte bekräftas. Staten anses dessutom alltid acceptera sådana dödsbon, dvs. den ansvarar endast för den del av det ärvda dödsboets skulder som motsvarar tillgångarna i dödsboet.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiftet som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

De särskilda reglerna tillämpas på arvet, oavsett vilken lag arvet regleras av.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

När det gäller reglerna i punkt B) anges i lag 4182/2013 bland annat att om testamentet godkännts genom homologation eller om ett testamente inges som godkännts genom homologation i utlandet, och det innehåller förordnanden om kvarlåtenskapen till förmån för ett allmännyttigt ändamål eller till förmån för staten eller ett offentligrättsligt organ, är domstolsregistratorn och/eller den konsulära beskickningen på den plats där testamentet godkändes genom homologation eller ingavs, och den registrator vid förstainstansdomstolen i Aten som testamentet översänds till, skyldiga att översända en kopia av boutredningen till relevant direktorat vid finansministeriet inom de första tio dagarna i den efterföljande månaden. I lagen föreskrivs också att tillgångar som lämnas för allmännyttiga ändamål ska användas på det sätt som testatorn eller donatorn har angett. Det är förbjudet att ändra de allmännyttiga målen och metoderna och villkoren för hanteringen av dödsboet, och bestämmelserna om hur det ska förvaltas. Om det råder tvivel om testatorns eller donatorns avsikt, eller om denna ifrågasätts, ska ärendet avgöras av behörig domstol. Genom samma lag upprättas även ett register över kvarlåtenskap till förmån för allmännyttiga ändamål (register över nationella tillgångar), i vilket all sådan kvarlåtenskap ska registreras.

Senaste uppdatering: 29/08/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.